

Arrest

nr. 142 959 van 10 april 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 9 januari 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 februari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij T.Y. en haar advocaat S. RONSE, die tevens de verzoekende partij T.A. vertegenwoordigt en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. In zake (A.T.)

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Russische staatsburgerschap te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent geboren in Gudermes en woont in het dorp Novogrozny. U bent de zoon van (T.Y.) (OV 7.764.115) en de broer van (U.T.) (O.V. X) en (Ak.T.) (O.VX). U bent getrouwd met (M.Z.) (O.V. X) met wie u drie minderjarige kinderen heeft: (Is.T.) (O.V. X), (Im.T.) (O.V. X) en (A.-R.T.) (O.V. X). Uw twee broers (U.T.) en (Ak.T.) zijn reeds langere tijd in België omdat ze bij de rebellen hadden gestreden. Zelf bent u in Tsjetsjenië gebleven en woont samen met uw gezin en uw moeder in het dorp Novogrozny waar u als

taxichauffeur werkt. Op 2 januari 2013 spreekt een vrouw u in Khassavyurt (Dagestan) aan. Ze vraagt u een tas met medicijnen bij een man af te leveren in Gudermes. U doet dit. 's Anderendaags wordt u van op de markt in Gudermes meegenomen door militairen. U wordt drie dagen vastgehouden en hardhandig ondervraagd over de man en de vrouw. U verliest daarbij een pink. Tijdens uw vasthouding ziet u het lijk van de man aan wie u de tas had gegeven. Men laat u op 5 januari 2013 vrij maar u moet de militairen inlichten als u de vrouw opnieuw ziet. Als u thuis komt verneemt u dat de militairen daar op de dag van uw arrestatie een huiszoeking hadden gedaan, waarbij uw vrouw, uw moeder en uw kinderen aanwezig waren. U bent er fysiek slecht aan toe maar na twee dagen gaat u opnieuw werken, wegens het verzoek van de militairen. Een maand later laten ze u weten dat u niet meer naar de vrouw hoeft uit te kijken. Daarop vertelt u thuis wat er precies met u gebeurd was begin januari. Vanaf dat moment gaat u nog maar zelden werken. Op 10 juli 2013 's avonds kloppen twee jongens bij u thuis aan. Op dat moment bent enkel u nog wakker. Hun kleren zijn gescheurd en bebloed. Ze zeggen u dat ze een auto-ongeluk hebben gehad en vragen onderdak voor de nacht. U geeft hen nieuwe kleren en biedt hen een bed aan. De volgende ochtend gaan ze weg. Als u samen met uw gezin ontbijt, vallen opnieuw militairen binnen. Ze slaan u, uw moeder en uw vrouw. Daardoor zal uw vrouw jullie ongeboort kind verliezen. De militairen vinden de gescheurde kleren van de twee jongens, nemen jullie identiteitsdocumenten in beslag en brengen u weg naar de militaire basis in Khankala. Daar wordt u twee weken vastgehouden en opnieuw hardhandig ondervraagd, dit keer over de twee jongens die bij u thuis overnacht hadden. U wordt pas vrijgelaten op voorwaarde dat u binnen de tien dagen informatie over de twee jongens geeft en hun wapens inlevert. Daartoe krijgt u een convocatie van de militairen mee voor u, uw vrouw en uw moeder (als medeplichtigen) voor 4 augustus 2013. Bij uw vrijlating wordt u opgehaald door uw oom die u naar zijn huis brengt. Daar verblijven ook uw vrouw en moeder. Uw oom slaagt erin iemand te vinden die u en uw gezin naar het buitenland wil brengen. Uiteindelijk verlaat u Tsjetsjenië op 3 augustus 2013. Op 12 september 2013 komen jullie aan in België waar jullie diezelfde dag asiel aan vragen. Het Commissariaat-generaal nam op 9 december 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bij arrest d.d. 12 juni 2014 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U ging niet in beroep bij de Raad van State. U keerde niet terug naar uw herkomst land en op 4 december 2014 diende u een tweede asielaanvraag in. U liet verstaan dat u niet kan terugkeren naar Tsjetsjenië omdat u nog steeds gezocht wordt door de politie en militairen. Huiszoekingen vinden plaats, burens en familieleden worden ondervraagd over jullie. Verder verwees u naar een filmpje op Youtube waar foto's werden getoond van gezochte personen. Eén van deze foto's was uw broer (U.T.). U vreest door de autoriteiten vermoord te worden. Ook uw moeder (T.Y.) gaf aan dat u bij terugkeer zou vermoord worden. Zij verklaarde dat ze van de militairen had vernomen dat de hele familie zou vermoord worden omdat haar twee zonen (Ak.T.) en (U.T.) rebellen waren en dus zijn volgens de militairen heel de familie rebellen. Uw moeder haalt eveneens de huiszoeking, ondervraging van familie en de convocaties aan.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legde u 2 convocaties d.d. 18 oktober 2014 en 21 oktober 2014 voor op uw naam en 2 convocaties d.d. 18 oktober 2014 en 21 oktober 2014 op de naam van uw moeder.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag uiteen hebt gezet. Zo verklaarde u uw land van herkomst te zijn ontvlucht voor de veiligheidsdienst FSB omdat u in januari 2013 een tas met medicijnen had vervoerd voor rebellen en omdat u in juli 2013 een overnachting had aangeboden aan twee jongens die rebellen bleken te zijn (1ste AA). In uw huidige asielaanvraag haalde u aan dat u nog steeds gezocht wordt, er huiszoekingen plaatsvinden en dat burens en familieleden over jullie worden ondervraagd. Ook had u op Youtube foto's gezien van gezochte personen, waarvan één foto's uw broer (U.T.) was (2de AA DVZ verklaring, rubriek 15).

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd.

Meer bepaald werden er tegenstrijdigheden in uw verklaringen, tussen uw verklaringen en deze van uw echtgenote vastgesteld. Bovendien legde u onaannemelijk vage verklaringen af en werden de voorgelegde documenten niet authentiek bevonden. Ook uw reisroute werd ongeloofwaardig beoordeeld. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen beroep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kan minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet (supra), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Temeer daar de documenten die u aanbrengt niet afdoende zijn om de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas op te heffen.

Wat betreft uw verwijzing naar Youtube waar er foto's van gezochte personen werden getoond en waarbij ook de foto van uw broer (U.T.) werd getoond, dient opgemerkt te worden dat de vrees omwille van de activiteiten van uw broer(s) deel uitmaakte van uw eerste asielaanvraag en dat dit reeds is meegenomen in de beslissing dienaangaande. De activiteiten an sich van uw broer, welke u met deze stukken tracht aan te tonen, werden hierbij niet in twijfel getrokken. Bijgevolg kan dit de eerdere beoordeling niet wijzigen.

Wat betreft de 4 convocaties d.d. 18 oktober 2014 en 21 oktober 2014 moet vooreerst benadrukt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas in het kader van uw vorige asielaanvragen en gezien uit de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie van het CGVS blijkt dat dergelijke meestal vervalste stukken makkelijk te verkrijgen zijn tegen betaling, kunnen deze documenten nog weinig ondersteuning bieden. Verder kan er uit de voorgelegde convocaties geen inhoudelijke band worden afgeleid met uw asielmotieven.

Als bijkomend element haalt u aan dat er door uw breuk tussen u en uw vrouw een vijandelijke houding tussen de families is ontstaan. Een familietwist betekent nog niet dat hiermee een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade gepaard gaat. U haalt geen concrete elementen aan die hierop wijzen en geeft enkel aan dat de twist opgelost moet worden als u zou terugkeren, wat er op wijst dat er mogelijkheden bestaan om de twist op te lossen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van

vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

1.2. In zake (T.Y.)

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Russische staatsburgerschap te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent geboren in Merkensk en woont in het dorp Novogrozny. U bent de moeder van (A.T.) (O.V. 7.764.119), (U.T.) (O.V. 5.581.854) en (Ak.T.) (O.V. 5.258.717). Uw twee zonen (U.T.) en (Ak.T.) zijn al sinds een aantal jaren in België omdat (Ak.T.) een rebel is geweest. U bent zelf in Tsjetsjenië gebleven en woont samen met uw zoon (A.T.) en zijn gezin. Op 2 januari 2013 gaat uw zoon, een taxichauffeur, naar zijn werk. U en uw schoondochter (M.Z.) (O.V. 7.764.119) blijven thuis. Rond de middag stormen militairen uw huis binnen en dragen jullie op buiten te wachten met uw kleinkinderen. Ze halen jullie huis overhoop en nemen geld mee. U en uw schoondochter weten niet wat er aan de hand is. Uw zoon komt die avond niet thuis. Pas op 5 januari 2013 komt hij thuis. Hij is er slecht aan toe maar zegt niet wat er gebeurd is. Op 8 januari 2013 gaat hij tegen uw advies in terug werken. Pas een maand later vertelt uw zoon dat hij werd meegenomen nadat hij een tas met medicijnen had vervoerd van Khassavyurt (Dagestan) naar Gudermes. Op 10 juli 2013 kloppen twee jongens bij jullie thuis aan. Op dat moment is enkel uw zoon nog wakker. Hun kleren zijn gescheurd en bebloed. Ze zeggen hem dat ze een auto-ongeluk hebben gehad en vragen onderdak voor de nacht. Ze krijgen van uw zoon kleren en een bed aangeboden. De volgende ochtend gaan ze weg. Als u samen met uw zoon en schoondochter ontbijt, vallen opnieuw militairen binnen. Ze slaan uw zoon en uw schoondochter. Ook u deelt in de klappen. Ze vinden de gescheurde kleren van de twee jongens, nemen jullie identiteitsdocumenten in beslag en brengen uw zoon weg. U verliest het bewustzijn. Als u bijkomt, is uw schoondochter al naar het ziekenhuis gebracht door de bureu. Uw schoonbroer neemt u mee naar zijn huis. Een week later komt daar ook uw schoondochter toe. Pas op 25 juli 2013 komt uw zoon terug. Hij is er slecht aan toe. Uw schoonbroer slaagt erin iemand te vinden die u en uw gezin naar het buitenland wil brengen. Jullie verlaten Tsjetsjenië op 3 augustus 2013. Op 12 september 2013 komen jullie aan in België waar jullie diezelfde dag asiel aan vragen. Het Commissariaat-generaal nam op 9 december 2013 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bij arrest d.d. 12 juni 2014 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U ging niet in beroep bij de Raad van State. U keerde niet terug naar uw herkomst land en op 4 december 2014 diende u een tweede asielaanvraag in. U gaf aan dat u bij terugkeer zou vermoord worden. U had militairen vernomen dat de hele familie zou vermoord worden omdat uw twee zonen

(Ak.T.) en (U.T.) rebellen waren en dus zijn volgens de militairen heel de familie rebellen. Verder verwees u evenals uw zoon, naar de huiszoeking, de ondervraging van familie en naar convocaties die uw zoon voorlegde in zijn twee asielaanvraag.

B. Motivering

U baseert uw derde asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw zoon (A.T.) (DVZ 2e AA, rubriek 15). In het kader van de door hem ingediende tweede asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden dat er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

De motivering van de beslissing die genomen werd in het kader van de asielaanvraag van uw man, luidt als volgt:

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag uiteen hebt gezet. Zo verklaarde u uw land van herkomst te zijn ontvlucht voor de veiligheidsdienst FSB omdat u in januari 2013 een tas met medicijnen had vervoerd voor rebellen en omdat u in juli 2013 een overnachting had aangeboden aan twee jongens die rebellen bleken te zijn (1ste AA). In uw huidige asielaanvraag haalde u aan dat u nog steeds gezocht word, er huiszoekingen plaatsvinden en dat burens en familieleden over jullie worden ondervraagd. Ook had u op Youtube foto's gezien van gezochte personen, waarvan één foto's uw broer (U.T.) was (2de AA DVZ verklaring, rubriek 15).

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Meer bepaald werden er tegenstrijdigheden in uw verklaringen, tussen uw verklaringen en deze van uw echtgenote vastgesteld. Bovendien legde u onaannemelijk vage verklaringen af en werden de voorgelegde documenten niet authentiek bevonden. Ook uw reisroute werd ongeloofwaardig beoordeeld. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen beroep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet (supra), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Temeer daar de documenten die u aanbrengt niet afdoende zijn om de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas op te heffen.

Wat betreft uw verwijzing naar Youtube waar er foto's van gezochte personen werden getoond en waarbij ook de foto van uw broer (U.T.) werd getoond, dient opgemerkt te worden dat de vrees omwille van de activiteiten van uw broer(s) deel uitmaakte van uw eerste asielaanvraag en dat dit reeds is meegenomen in de beslissing dienaangaande. De activiteiten an sich van uw broer, welke u met deze stukken tracht aan te tonen, werden hierbij niet in twijfel getrokken. Bijgevolg kan dit de eerdere beoordeling niet wijzigen.

Wat betreft de 4 convocaties d.d. 18 oktober 2014 en 21 oktober 2014 moet vooreerst benadrukt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas in het kader van uw vorige asielaanvragen

en gezien uit de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie van het CGVS blijkt dat dergelijke meestal vervalste stukken makkelijk te verkrijgen zijn tegen betaling, kunnen deze documenten nog weinig ondersteuning bieden. Verder kan er uit de voorgelegde convocaties geen inhoudelijke band worden afgeleid met uw asielmotieven.

Als bijkomend element haalt u aan dat er door uw breuk tussen u en uw vrouw een vijandelijke houding tussen de families is ontstaan. Een familietwist betekent nog niet dat hiermee een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade gepaard gaat. U haalt geen concrete elementen aan die hierop wijzen en geeft enkel aan dat de twist opgelost moet worden als u zou terugkeren, wat er op wijst dat er mogelijkheden bestaan om de twist op te lossen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 57/6/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet) *juncto* de materiële motiveringsverplichting, van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheidsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het “*principe van onpartijdigheid (fair play) van de bestuurlijke overheid*”.

Verzoekers menen dat hun huidige asielaanvraag met een grote vooringenomenheid beoordeeld werd aangezien enkel verwezen wordt naar de weigeringsbeslissingen die genomen werden in het kader van hun eerste asielaanvraag.

Zij stellen bij hun laatste asielaanvraag een nieuw bijkomend element te hebben aangebracht, namelijk dat de militairen duidelijk hebben aangegeven dat zij naar hen op zoek zijn wegens het feit dat de broers van eerste verzoeker bij de rebellen actief waren (hetgeen door verweerder niet wordt betwist omdat beiden om deze reden in België asiel hebben gekregen). Eveneens hebben zij nieuwe documenten aangebracht, namelijk vier convocaties. Beide verzoekers wezen er in hun verklaringen op dat zij in de loop van juni 2014 werden ingelicht dat het ouderlijk huis door militairen werd doorzocht. De schoonbroer van tweede verzoekster kwam het ouderlijk huis op dat moment bezoeken en werd zwaar mishandeld. Hierbij gaven de militairen aan dat de hele familie werd gevisieerd omdat de twee broers van eerste verzoeker bij de rebellen hadden gewerkt. Eerste verzoeker maakte ook melding van het verschijnen van het beeld van zijn broer (U.T.) in een filmpje op *Youtube* van 12 november 2012.

Een loutere verwijzing naar de voorheen vastgestelde vermeende ongeloofwaardigheid kan volgens verzoekers bezwaarlijk als een individuele beoordeling van de nieuwe verklaringen en bijkomende stukken worden beschouwd.

Verzoekers wijzen erop dat zij op actieve wijze worden gezocht omwille van hun familiebanden met personen die bij de rebellen actief zijn geweest. Een artikel van 7 januari 2015 bevestigt volgens hen de zeer precare situatie voor personen zoals hen en bevestigt dat waarnemend president Ramzan Kadyrov als een autocraat regeert over de republiek en elke vorm van oppositie de kop in drukt en dat iedereen met de geringste banden met de rebellenbeweging genadeloos aangepakt wordt. Verzoekers voeren aan dat nergens uit het voorgaande arrest van de Raad blijkt dat dit gegeven op een grondige wijze werd onderzocht en destijds bij de beoordeling van het dossier in aanmerking werd genomen. In december 2014 werd in Grozny een uiterst bloedige aanslag gepleegd door de rebellen, hetgeen ertoe heeft geleid dat opnieuw iedereen met de geringste banden met de rebellenbeweging gevisieerd wordt en op systematische wijze door de autoriteiten wordt vervolgd, aldus verzoekers. Tevens verwijzen verzoekers naar twee internetartikelen van 20 en 24 december 2014 waaruit volgens hen duidelijk blijkt dat het gaat om een actuele verhoogde systematische collectieve vervolging van personen van wie geweten is dat zij familie zijn van rebellen. Verzoekers stellen dan ook dat verweerders landeninformatie niet up-to-date is.

Verder stellen verzoekers dat de verwijzing naar de informatie in het administratief dossier omtrent de hoge graad van corruptie in Tsjetsjenië te algemeen en te stereotiep werd geformuleerd.

Eerste verzoeker heeft bovendien gewezen op een bijkomend element naar aanleiding van de recente scheiding van zijn echtgenote, hetgeen heeft geleid tot een zeer vijandige houding tussen beide families. Eerste verzoeker stelt nooit te hebben verklaard dat dit conflict zou kunnen worden opgelost, maar enkel dat ook deze vijandschap een terugkeer in de weg staat en “*ook dit probleem ook zou moeten opgelost*” (*sic*).

Vervolgens verwijzen verzoekers naar een rapport van Amnesty International van 2013, alsook naar de landeninformatie in het administratief dossier waaruit volgens hen blijkt dat bepaalde categorieën van personen een hoger risico lopen om gevisieerd te worden door de autoriteiten, zoals onder meer personen die al dan niet terecht worden verdacht van het geven van steun aan de rebellen en familieleden en vrienden van strijders, alsook personen van wie gedacht wordt dat ze relevante informatie hebben over strijders. Verzoekers menen een verhoogd risico te lopen, gelet op de voorgeschiedenis van de familie. Verzoekers verwijzen vervolgens nog naar een aantal rapporten. Zij stellen dat ook rekening moet worden gehouden met het feit dat eerste verzoeker uiterlijke tekenen van foltering vertoont (zijn pink is afgehakt), hetgeen de aandacht van de autoriteiten nog meer zal opwekken. Verzoekers menen dat verweerders landeninformatie geen informatie bevat betreffende de recente golf van systematische collectieve repressie en evenmin informatie bevat die zou weerleggen dat bovenvermelde vaststellingen niet meer actueel zou zijn.

2.1.2. Verzoekers voegen bij hun verzoekschrift de volgende stukken: convocaties (stuk 2), drie internetartikelen (stukken 3-5) en vier rapporten (stukken 6-9).

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.3.1. Vooreerst dient opgemerkt dat, waar verweerder in de bestreden beslissingen verwijst naar de beslissingen die hij eerder genomen heeft in het kader van verzoekers eerste asielaanvragen, gelet op de devolutieve werking van een beroep bij de Raad en de kracht van gewijsde van het arrest dat werd uitgesproken inzake het beroep dat verzoekers in het kader van hun eerste asielaanvragen indienden, 's Raads arrest nummer 125 561 van 12 juni 2014 de einduitspraak vormt in dit beroep en als dusdanig in de plaats komt van de beslissingen van de commissaris-generaal van 6 december 2013.

Gelet op de kracht van gewijsde van voormeld arrest is er geen sprake van “een grote vooringegenomenheid” in hoofde van verweerder.

Verder herhalen verzoekers dat zij hebben aangegeven dat de militairen naar hen op zoek zijn wegens het feit dat de broers van eerste verzoeker bij de rebellen actief waren, dat zij vier convocaties

(verzoekschrift, stuk 2) hebben neergelegd en dat (U.T.) in een filmpje op *Youtube* verscheen. Het herhalen van reeds afgelegde verklaringen is evenwel geen dienstig verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen. Waar verzoekers stellen dat de motivering in de bestreden beslissingen met betrekking tot de hoge graad van corruptie in Tsjetsjenië te algemeen en stereotiep werd geformuleerd, uiten zij weliswaar kritiek op deze motivering, maar brengen zij geen enkel stuk bij waaruit zou kunnen blijken dat verweerders informatie met betrekking tot de corruptie in Tsjetsjenië (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) onjuist of achterhaald is. Tevens dient erop gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Waar verzoekers wijzen op het feit dat de broers van eerste verzoeker erkend werden als vluchteling wegens hun activiteiten voor de rebellen, dient opgemerkt dat hierover reeds geoordeeld werd in voormeld arrest van 12 juni 2014.

De bestreden beslissingen stellen dan ook terecht als volgt: *"Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Temeer daar de documenten die u aanbrengt niet afdoende zijn om de ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag op te heffen. Wat betreft uw verwijzing naar Youtube waar er foto's van gezochte personen werden getoond en waarbij ook de foto van uw broer (U.T.) werd getoond, dient opgemerkt te worden dat de vrees omwille van de activiteiten van uw broer(s) deel uitmaakte van uw eerste asielaanvraag en dat dit reeds is meegenomen in de beslissing dienaangaande. De activiteiten aan zich van uw broer, welke u met deze stukken tracht aan te tonen, werden hierbij niet in twijfel getrokken. Bijgevolg kan dit de eerdere beoordeling niet wijzigen. Wat betreft de 4 convocaties d.d. 18 oktober 2014 en 21 oktober 2014 moet vooreerst benadrukt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielaanvraag in het kader van uw vorige asielaanvragen en gezien uit de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie van het CGVS blijkt dat dergelijke meestal vervalste stukken makkelijk te verkrijgen zijn tegen betaling, kunnen deze documenten nog weinig ondersteuning bieden. Verder kan er uit de voorgelegde convocaties geen inhoudelijke band worden afgeleid met uw asielmotieven."*

Betreffende de echtscheiding tussen eerste verzoeker en zijn ex-echtgenote en de familietwist die hierdoor zou ontstaan zijn en waar verzoekers aanvoeren dat verweerder zonder enige motivering heeft besloten dat dit conflict zou kunnen worden opgelost maar dat eerste verzoeker dit nooit verklaard heeft, dient opgemerkt dat verweerder er terecht op wijst dat verzoekers geen concrete elementen aanhalen die erop wijzen dat deze familietwist zou leiden tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade en dat eerste verzoeker verklaarde dat dit probleem *"zou ook opgelost moeten worden als ik zou terugkeren naar Tsjetsjenië"* (administratief dossier, stuk 7, verklaring 19), hetgeen erop wijst dat dit tot de mogelijkheden behoort.

Waar verzoekers verwijzen naar een internetartikel van 7 januari 2015 (verzoekschrift, stuk 3) en stellen dat dit tijdens de beoordeling van het dossier in voormeld arrest van 12 juni 2014 niet in aanmerking werd genomen, duiden verzoekers niet *in concreto* op welke wijze dit artikel de motieven van voormeld arrest in een ander daglicht zou plaatsen. Bovendien bevat dit artikel, alsook de overige artikelen en rapporten die verzoekers bijbrengen (verzoekschrift, stukken 4-9) louter algemene informatie, die geen betrekking heeft op hun persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekers dienen de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijven hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Verder oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terecht als volgt: *"Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en*

de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet". De internetartikelen die verzoekers bijbrengen (stukken 3-5) doen geen afbreuk aan de landeninformatie van verweerder. De rapporten die verzoekers bijbrengen (stukken 6-9) werden reeds beoordeeld in het kader van verzoekers eerste asielaanvragen en doen ook nu geen afbreuk aan verweerders informatie.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

2.3.2. In de bestreden beslissingen wordt terecht gesteld als volgt: *"Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.*

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement."

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS